

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

**Віце-президент з наукової роботи
Київського національного університету
культури і мистецтв**

Юлія ТРАЧ

«22» Травня 2025 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації
на здобуття ступеня доктора філософії

Осієвської Олени Михайлівни

«Архівні документно-інформаційні ресурси Київської митрополії
1721–1917 рр.»

за спеціальністю 029 – Інформаційна, бібліотечна та архівна справа

Актуальність теми та її зв'язок із планами науково-дослідних робіт.

Архівні сховища будь-якої країни – це її стратегічні резерви, історична пам'ять її духовна спадщина народу. Адже завдяки їх використанню формуються уявлення про основи суспільного і державного життя, право на існування самих суспільства і держави. Зокрема, це стосується і таких важливих відносин як суспільно-церковні та церковно-державні.

Найбільш цінна інформація, яка використовується в наукових, соціальних чи політичних цілях передовсім міститься у тих документах, які виконують функції первинного джерела. За допомогою цих документів з'ясовується реальна картина тих процесів, які безпосередньо впливають на розвиток суспільства і держави. Ці документи, після їх службового використання, потрапляють до архівів. І в подальшому вони служать основою для вивчення будь-якого суспільного процесу чи явища.

Від перших років незалежності і до сьогодні в розвитку українського суспільства та державності одну з головних ролей (як позитивних, так і негативних) відігравали процеси, пов'язані із діяльністю різноманітних структур релігійного характеру. І хоча у ст. 35 Конституції України міститься

положення про відділення церкви від держави, тим не менше, воно аж ніяку не свідчить про відсутність взаємовпливу між ними. При цьому в українському суспільному просторі панівну роль відіграють відносини, пов'язані із християнством, насамперед з православним (за соціологічною інформацією 2015 та 2021 рр., до православних в Україні традиційно себе зараховують близько 73% громадян). Відтак особливого значення набувають ті документи, за допомогою яких можна оцінити діяльність православних церковних організацій.

Оскільки в сучасних українських умовах питання ролі у суспільному житті Церкви набуло ідеологічного значення, його розгляд та представлення в науковому і політичному дискурсі потребує широкого вивчення та оприлюднення на основі інформаційних ресурсів наявної архівної та бібліотечної мережі. І насамперед це стосується документно-інформаційних ресурсів Київської митрополії періоду XVIII – початку XX ст. Це пов'язано з тим, що саме в 1721–1917 рр., була сформована та система церковної організації на теренах України, яка стала основою і для сучасної такої організації, що отримала потужний поштовх для розвитку вже після завершення панування радянської державної системи.

Відсутність комплексного дослідження системи та потенціалу архівно-документних ресурсів Київської митрополії 1721–1917 рр. створює можливість для маніпуляцій суспільною думкою та фальсифікації висновків у дослідженнях, що стосуються суспільно-церковних та церковно-державних відносин. Також важливо акцентувати, що ці архівні ресурси є частиною документальної пам'яті українського народу зокрема і частиною документальної пам'яті всього людства загалом.

Дисертація виконана у рамках цільових комплексних програм науково-дослідницької роботи Київського національного університету культури і мистецтв (КНУКіМ) «Актуальні проблеми інформаційно-комунікаційної науки й освіти» (державний реєстраційний номер 0118U100212) та «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа як предмет комплексного дослідження: теорія, історія, практика» (державний реєстраційний номер 0124U001231) і пов'язана

з планом наукової і навчально-методичної роботи кафедри інформаційної діяльності та зв'язків з громадськістю КНУКіМ.

Мета дисертаційної роботи полягає у визначенні ролі документно-інформаційних ресурсів Київської митрополії у формуванні історичної пам'яті, духовної культури та національної ідентичності з метою створення аналітичної бази для подальшої цифровізації та інтеграції архівних матеріалів до наукового обігу й відкритих інформаційних систем.

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійним дослідженням у межах спеціальності «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». Його результати – особисті напрацювання здобувача. Наукові праці, які розкривають основні положення дисертації, є одноосібними. Усі наукові положення, висновки та пропозиції, що виносяться на захист, отримано здобувачем особисто.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, що захищаються.

Сформульовані наукові положення, висновки та рекомендації, представлені у дисертації О. М. Осієвської «Архівні документно-інформаційні ресурси Київської митрополії 1721–1917 рр.» є методологічно обґрунтованими і достовірними, що забезпечує правильне застосування комплексу наукових підходів та комплексу загальних і спеціальних методів.

Застосування міждисциплінарних підходів до досліджуваного предмета сприяло вивченню документних фондів сучасних архівів України, в яких зберігається документальна спадщина функціонування Київської митрополії 1721–1917 рр. з архівознавчої, джерелознавчої, документознавчої, інформологічної, культурологічної, мистецтвознавчої, соціокомунікаційної, філософської позицій. Міждисциплінарність студіювань сприяла багатоаспектному розкриттю складу, змісту та інформаційної цінності архівних документів Київської митрополії як невід'ємного складника національних архівних ресурсів. До базових засад дослідження належать принципи історизму, об'єктивності, всебічності та комплексності. Зокрема, принцип історизму уможливив дослідження процесів, пов'язаних з архівною справою відповідно до

реалій сьогодення зв'язок і простежити залежність від загальносуспільного розвитку і націєтворення тощо.

Проблемно-хронологічний метод дозволив розглянути дослідження архівів Київської митрополії відповідно до тих проблем, які виникають у зв'язку із виникненням, функціонуванням, вдосконаленням, збереженням та використанням не лише в конкретний період, але й в історичній динаміці (тобто впродовж 1721–1917 рр. та вже в рамках інших соціально-політичних систем). Порівняльно-історичний метод сприяв виявленню відмінних та подібних риси процесів, пов'язаних із розвитком архівних систем, причому на різних хронологічних етапах.

Застосування цього методу дозволило прослідкувати еволюцію архівів та наукових досліджень в різних політичних умовах (в період імперії, в радянських період, у сучасний період). Порівняльно-історичний метод дозволив з'ясувати ще й тенденції розвитку наукових знань стосовно архівів Київської митрополії в цілому та її окремих структур і інститутів. Логічний метод застосовано при визначенні та розкритті об'єктно-предметної сфери дослідження.

Джерелознавчі методи (джерелознавчого пошуку, критичний і евристичний) дозволило виявити інформаційні можливості архівні документно-інформаційних ресурси Київської митрополії 1721–1917 рр. та комплексно їх опрацювати. Методи аналізу та синтезу уможливили розкриття особливостей створення, видового складу, інформаційного та джерельного потенціалу документів Київської митрополії 1721–1917 рр., які зберігаються в українських архівних установах, та констатувати, що опублікування цифрових копій таких матеріалів, їхніх уніфікованих описів на вебсайтах фондоутримувачів та сайтах у сприятиме популяризації культурної спадщини українського народу, зменшенню маніпуляцій про цей період життя українського суспільства, дослідженню актуальних проблем історії і сучасності.

Зміст дисертації, її логічна структура є свідченням повноти розкриття поставлених автором завдань. До позитивних аспектів дисертації слід віднести логічно впорядковані й умотивовано сформульовані складові вступної частини

наукової роботи: актуальність; сукупність і послідовність завдань дослідження; наукова новизна та практична значущість; об'єкт і предмет дослідження, його структура. Наявність і виваженість кожного з наведених вище складників засвідчує професійну орієнтацію автора у проблемі, вміння працювати з масивом літератури та джерельною базою, які є фахово відібраними і достатньо критично осмисленими.

Використана джерельна база поділена дисертанткою на такі групи: діловодна документація Київської митрополії та органів влади Російської імперії, документи особового походження, описи фондів сучасних архівів України, сучасні нормативно-правові акти України.

Визначено, що відсутність комплексного дослідження системи та потенціалу архівно-документних ресурсів Київської митрополії створює можливість для маніпуляцій суспільною думкою та фальсифікації висновків у дослідженнях, що стосуються суспільно-церковних та церковно-державних відносин. Наголошено, що ці архівні ресурси є частиною документальної пам'яті українського народу, а, відповідно, і частиною документальної пам'яті всього людства.

Відзначено, що всі документи в архівних установах, що стосуються Київської митрополії, утворюють єдиний комплекс документів загальнодержавного значення. Такий статус визначається тим, що вони, по-перше, охоплюють значний хронологічний проміжок в історії України, по-друге, охоплюють широкий географічний простір як в межах самих українських земель, так і значно ширше (завдяки контактам духовенства та іншим зв'язкам). Фонди, в яких зберігаються відповідні документи, в поділено на кілька груп: центральні органи Київської митрополії, духовні правління, благочинні, монастирі, церкви, релігійні товариства та інші структури, метричні книги. Їх особливість полягає в їх управлінсько-розпорядчій характеристиці. Відтак частина цих документів (напр., копії) може знаходитися одночасно в різних архівних фондах. Наприклад, це стосується звітних документів, які залишалися як у власних архівах установ, так і водночас передавалися для вищих органів управління. Те ж саме стосується,

зокрема, й документів особистісного характеру (напр., характеристики представників духовенства).

Наголошено, що документи, пов'язані з діяльністю київських митрополитів як центральних органів влади, мають як загальний характер, так і конкретно-ситуаційний. До документів загального характеру відносяться матеріали, в яких відображається загальна інформація щодо самих митрополитів та їх діяльності. До документів конкретно-ситуаційного характеру відносяться матеріали, в яких відображається діяльність митрополитів у конкретних випадках, пов'язаних з управлінням єпархією. Маловивченою залишається документація, котра вміщує інформацію про діяльність митрополичого дому. Переважно документи митрополичого дому пов'язані з адміністративним управлінням та фінансово-господарчим забезпеченням митрополита. Те ж саме стосується також вікарних єпископів та Київської духовної консисторії.

Констатовано, що звітно-статистичні документи монастирів Київської митрополії рідко вводяться в науковий обіг у повному обсязі і так само не часто публікуються. Тим не менше, вони містять значну кількість цінної інформації, яка дозволяє увиразнити соціальні процеси в певних історичних умовах.

Найбільша частина документів монастирів Київської митрополії розміщена у фондових зібраннях Центральному державному історичному архіві України у м. Києві. При цьому вона відзначається як найбільшою кількістю самих документів тобто матеріальною частиною, так і найбільшою кількістю фондоутворювачів.

Встановлено, що всі доступні на даний час архівні матеріали дозволяють реконструювати, з одного боку, значний пласт соціокультурного простору українського суспільства в рамках існування Київської митрополії у XVIII – на початку XX ст., а з іншого, стати засобом міжкультурної комунікації вже на сучасному етапі розвитку нашого суспільства. Крім того, особливо важливою є інформація, пов'язана із біографічними матеріалами, що зберігаються в архівних документах. Саме вона підкреслює сталість та історичність розвитку українського суспільства в цілому та окремих родин в його рамках, зокрема.

Особливістю всієї ресурсної бази архівних фондів Київської митрополії є те, що найбільше інформації і документів біографічного характеру стосуються передовсім духовенства (як білого, так і чорного), а в значно меншій мірі – всіх інших суспільних станів (селянства, дворянства, інтелігенції).

З'ясовано, що у фондівних зібраннях України зберігаються документи, що розкривають достатньо широке поле життя та діяльності представників духовенства Київської митрополії. Звичайно, це насамперед матеріали біографічного характеру, службової та громадської діяльності, господарчо-майнового стану, наукової роботи. А крім того, важливими документами епох, в яких вони функціонували, стали також листи, через які розкриваються як особистісні, так і службові зв'язки. В архівних фондах також зберігаються документи про життя та діяльність інших осіб, дуже рідко – фото, малюнки, креслення.

Авторка звернула увагу на те, що цифровізація архівних установ то рівень оцифрування документів Київської митрополії безпосередньо впливає на стан сучасних наукових досліджень і на даному етапі не відповідає запитам науковців та держави у повній мірі. При цьому, не зважаючи на використання та значну кількість публікацій матеріалів архівних документів, науковий потенціал документно-інформаційних ресурсів Київської митрополії залишається практично невичерпним. Документи Київської митрополії вміщують детальну інформація, що стосується цілого ряду питань, важливих для краєзнавчих досліджень: історія окремих храмів і монастирів, родинні зв'язки і генеалогічна інформація, місцеве землеволодіння та господарчі зв'язки, тощо. Процес цифровізації архівних документів і створення їх доступними до широкого загалу запустив своєю чергою ще й процес поширення архівної інформації в соціальних мережах. Фактично, архівні документи вийшли за межі винятково наукового інтересу і перетворилися на предмет зацікавленості зі сторони всіх бажаючих. Цьому сприяли не тільки саме оцифрування, але й доступність до цифрових копій, створена архівними установами, можливість здійснювати релевантний пошук верифікованої інформації.

Основні результати дослідження, ступінь їх наукової новизни та значущості полягає в тому, що в дисертації *вперше*:

– здійснено комплексне дослідження архівних документно-інформаційних ресурсів Київської митрополії 1721–1917 рр. як цілісного історико-інформаційного масиву, що репрезентує церковне, суспільне, культурне й освітнє життя Правобережної та Лівобережної України в період синодального управління;

– визначено структуру, класифікацію, типологічні особливості та інформаційний потенціал архівних фондів, пов'язаних із діяльністю Київської митрополії, які раніше не були предметом окремого дослідження;

– розкрито джерелознавче значення малодосліджених або неопублікованих документів (наприклад, митрополичого листування, звітів, візитацій, клірових відомостей тощо) для реконструкції регіональних аспектів релігійного та суспільного життя;

– проаналізовано сучасний стан збереження, доступу та цифрової репрезентації архівних ресурсів, що відкриває перспективи їх інтеграції в науково-інформаційний обіг;

– обґрунтовано теоретико-методологічну модель опрацювання архівних документів релігійного походження як джерел з високим рівнем історико-культурної інформативності;

– досліджено поширення оцифрованих архівних документів Київської митрополії у соціальних мережах;

– здійснено визначення поняття «електронні релігійно-інформаційні ресурси»;

уточнено та доповнено:

– класифікацію документів Київської митрополії за хронологічними, функціональними та структурно-організаційними критеріями;

набули дальшого розвитку:

– питання цифровізації архівних документів.

Практичне значення отриманих результатів полягає в можливості використання їх для вдосконалення архівного обліку, опису та класифікації документів релігійного походження, зокрема в архівах, бібліотеках, музеях та інформаційних центрах; сформовані висновки та аналітичні матеріали можуть слугувати основою для створення цифрових колекцій і тематичних електронних ресурсів, спрямованих на збереження та популяризацію культурної спадщини. Зібрані та систематизовані матеріали можуть бути використані в краєзнавчих, історико-релігієзнавчих і культурологічних дослідженнях, а також у підготовці наукових і науково-популярних публікацій. Результати дослідження сприяють поглибленню розуміння історії Української Православної Церкви, особливо в контексті її адміністративної, освітньої та соціальної діяльності у XVIII – на початку XX ст.; напрацювання можуть стати основою для розробки проєктів з цифровізації архівних фондів та створення доступних онлайн-ресурсів, орієнтованих на наукову спільноту, освітян і широке коло користувачів.

Наукові висновки та результати дослідження суттєво доповнюють і збагачують сучасні знання про потенціал документно-інформаційних ресурсів Київської митрополії 1721–1917 рр. Їх доцільно використати у навчальному процесі профільних закладів вищої освіти при підготовці лекційних і спеціальних курсів, навчально-методичного забезпечення дисциплін інформаційно-комунікаційного та культурологічного спрямування, зокрема в системі підготовки та перепідготовки фахівців зі спеціальності В13 «Бібліотечна, інформаційна та архівна справа».

Достовірність одержаних результатів. Підсумки реалізованих завдань дослідження узагальнено у висновках і положеннях.

Достовірність одержаних результатів у дисертаційній роботі О. М. Осієвської забезпечується використанням широкої теоретичної бази, що включає теоретико-практичні праці українських архівознавців, документознавців та бібліотекознавців означеної проблематики; застосуванням комплексу взаємодоповнюючих методів дослідження, адекватних поставленій меті та завданням роботи; апробацією основних положень і результатів

дослідження на міжнародних та всеукраїнських наукових конференціях; публікацією результатів дослідження у фахових наукових виданнях України; ступенем підготовки результатів дослідження до впровадження у практичну діяльність архівних та бібліотечних установ та навчальний процес; логічною структурою дисертації, що забезпечує послідовне розкриття теми дослідження та її завдань.

У Висновках узагальнено результати дослідження, що засвідчують комплексний характер вивчення інформаційного потенціалу документно-інформаційних ресурсів Київської митрополії 1721–1917 рр.

Повнота викладення матеріалів дисертації в опублікованих працях. Основні наукові положення і висновки дисертації розроблено автором особисто, викладено в одноосібних наукових працях. Основні положення та результати дослідження викладено у 15 одноосібних публікаціях, з яких: 3 статті – у виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України за спеціальністю «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», 11 праць апробаційного характеру, 1 праця, що додатково висвітлює зміст дисертації.

Представлені наукові публікації відповідають вимогам п. 8 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44) та наказу МОН України № 1220 від 23.09.2019 р. «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук».

**Наукові праці, в яких опубліковано основні наукові
результати дослідження**

Статті у наукових фахових виданнях України

1. Осієвська О. М. Наукове вивчення документів Київської митрополії Синодального періоду як інформаційного джерела. *Український журнал з бібліотекознавства та інформаційних наук*. 2022. №. 10. С. 114–123. DOI: 10.31866/2616-7654.10.2022.269472

2. Осієвська О. М. Розвиток, формування та організація архівів Київської митрополії як частини документно-інформаційних ресурсів. *Вісник Харківської державної академії культури*. 2024. Вип. 65. С. 173–182. DOI: <https://doi.org/10.31516/2410-5333.065.12>

3. Осієвська О. М. Цифровізація архівних документів Київської митрополії Синодального періоду та їх поширення у соціальних мережах. *Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського*. 2024. Вип. 72. С. 298–311. DOI: <https://doi.org/10.15407/np.72.298>

Опубліковані праці апробаційного характеру

4. Осієвська О. М. Електронні релігійно-інформаційні ресурси як засіб соціальної комунікації. *Religion, Religiosity, Philosophy and the Humanities in the Modern Information Space: National and International Aspects: Collection of scientific works*. Edited by M. Zhurba. Montreal, 2021. Issue 12. P. 74–76.

5. Осієвська О. М. Значення документації київської митрополії синодального періоду для сучасного соціокультурного простору України. *Україна у світових глобалізаційних процесах: культура, економіка, суспільство: тези доповідей Міжнар. наук.-практ. конф., Київ, 23–24 березня, 2022 р.* / М-во освіти і науки України; Київ. ун-т культури, Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2022. Ч. 1. С. 81–83.

6. Осієвська О. М. Науковий потенціал документно-інформаційних ресурсів Київської митрополії Синодального періоду. *Актуальні питання, проблеми та перспективи розвитку гуманітарних наук у сучасному соціокультурному просторі* : матер. Всеукр. наук.-практ. конф. аспірантів, здобувачів, магістрів (8–9 квітня 2022 р.). Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2022. С. 121–124.

7. Осієвська О. М. Архівні документно-інформаційні ресурси Київської митрополії Синодального періоду та питання розвитку культури. *Трансформаційні процеси соціальної культури в Україні* : матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 22–23 березня 2022 р.). Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2022. С. 233–237.

8. Осієвська О. М. Класифікація документів Київської митрополії Синодального періоду. *Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку* : матер. міжнар. наук. конф., 22–23 листопада 2023 р. У 2 ч. Ч. 1 / під ред. доц. Н. Рябухи та ін. Ч. 1. Харків : ХДАК, 2023. С. 202–204.

9. Осієвська О. М. Краєзнавчі дослідження і документальні джерела Київської митрополії в сучасних умовах. *Бібліотека. Люди. Війна. Втрати і звершення*. Зб. тез і повідомлень Всеукр. наук.- практи. конф., 8 листоп. 2023 р. Київ, 2023. С. 219–221.

10. Осієвська О. М. Матеріали архівних церковних фондів в контексті сучасного інформаційного простору. *Актуальні проблеми сучасності. Молодіжна наука КНУКіМ 2023* : матеріали Всеукраїнської звітної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених, м. Київ, 24–25 листопада 2023 р. Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2023. С. 312–313.

11. Осієвська О. М. Цифровізація архівних церковних документів як засіб оптимізації наукових досліджень. *Церква – наука – суспільство: питання взаємодії* : матеріали Двадцятої (23–24 червня 2022 р.) та Двадцять першої (31 травня – 1 червня 2023 р.) міжнародних наукових конференцій. Київ, 2024. С. 179–180.

12. Осієвська О. М. Архівні документи Київської митрополії Синодального періоду – основа для досліджень біографічного характеру. *Інформація, комунікація та управління знаннями в глобалізованому світі*. Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2024. С. 391–393.

13. Осієвська О. М. Особисті фонди духовенства Київської митрополії Синодального періоду. *Культура та інформаційне суспільство XXI століття* : матеріали міжнар.наук.-теорет. конф. молодих учених, 18–19 квітня 2024 р. У 2 ч. Ч. 2 / за ред. Н. Рябухи та ін. Харків : ХДАК, 2024. С. 189–190.

14. Осієвська О. М. Збереження інформації про бібліотеки при храмах і монастирях Київської митрополії в сучасних українських архівах. *Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку* : матер. міжнар. наук. конф., присвяч. 95-річчю ХДАК (21–22 листоп. 2024 р.). У 2 ч. Ч. 1 / Харків.

держ. акад. культури; [під ред. доц. Н. Рябухи та ін.]. Харків : ХДАК, 2024. С. 188–190.

Праці, які додатково розкривають наукові результати дисертації

15. Osiyevska O. Documents of monasteries of the Kyiv Metropolis synodal period in Ukrainian archives. *Соціум. Документ. Комунікація*. 2023. Т. 8. № 4. С. 40–45. DOI: <https://doi.org/10.69587/sdc/4.2023.40>

Апробацію результатів дослідження здійснено на міжнародних науково-практичних конференціях: «Релігія, релігійність, філософія та гуманітаристика в сучасному інформаційному просторі: національний та інтернаціональний аспект» («Religion, Religiosity, Philosophy and the Humanities in the Modern Information Space: National and International Aspects»)» (Монреаль, 2021), «Трансформаційні процеси соціальної культури в Україні» (Київ, 2022), «Україна у світових глобалізаційних процесах: культура, економіка, суспільство» (Київ, 2022), «Актуальні питання, проблеми та перспективи розвитку гуманітарних наук у сучасному соціокультурному просторі» (Київ, 2022), «Церква – наука – суспільство: питання взаємодії» (Київ, 2022), «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» (Харків, 2023), «Бібліотека. Люди. Війна. Втрати і звершення» (Київ, 2023), «Актуальні проблеми сучасності. Молодіжна наука КНУКіМ 2023» (Київ, 2023), «Інформація, комунікація та управління знаннями в глобалізованому світі» (Київ, 2024), «Культура та інформаційне суспільство XXI століття» (Харків, 2024), «Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку» (Харків, 2024).

Загальний висновок:

Вважати, що дисертаційна робота Осієвської Олени Михайлівни «Архівні документно-інформаційні ресурси Київської митрополії 1721–1917 рр.», подана на здобуття ступеня доктора філософії, повністю відповідає вимогам МОН України, які висуваються до дисертацій, поданих на здобування ступеня доктора філософії, а саме Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової

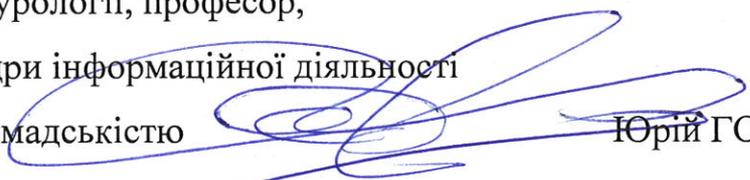
установи про присудження ступеня доктора філософії (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44) та наказу МОН України №40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації». Рекомендувати дисертаційну роботу Осієвської Олени Михайлівни «Архівні документно-інформаційні ресурси Київської митрополії 1721–1917 рр.», подану на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 029 Інформаційна, бібліотечна та архівна справа, до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді Київського національного університету культури і мистецтв.

Головуючий на засіданні:

кандидат культурології, професор,

завідувач кафедри інформаційної діяльності

та зв'язків з громадськістю

Юрій ГОРБАНЬ

Підпис <i>Ю. Горбань</i>	засвідував
Начальник ВК <i>М. М.</i>	
“ ”	20

